

ആത്യന്തിക വിലയിരുത്തൽ-1 2026-27

STD 9

മലയാളം -അടിസ്ഥാനപാഠാവലി

ചോദ്യോത്തരങ്ങൾ

തയ്യാറാക്കിയത് : എം.അജീഷ്,ജി.എച്ച്.എസ്.എസ്.മുതുവല്ലൂർ

അവതരണം : തന്മ, മലയാളം അധ്യാപകസാംസ്കാരിക കൂട്ടായ്മ, കേരളം.

1. "അന്യരായ മനുഷ്യരുമായി ഇടപഴകിയപ്പോൾ അവരുടെയൊക്കെ ജീവിതാനുഭവങ്ങൾ എന്റേതായി മാറിയതുപോലെ." (കാടുകളുടെ താളം തേടി) ഈ വാക്യം യാത്രയെക്കുറിച്ച് നൽകുന്ന തിരിച്ചറിവ് എന്ത്?

- A. യാത്രയിൽനിന്ന് കഷ്ടപ്പാടുകൾ മാത്രം ലഭിക്കുന്നു.
- B. യാത്രയിൽനിന്ന് അറിവും അനുഭവവും നേടുന്നു.
- C. മറ്റുള്ളവരുടെ ഇഷ്ടത്തിനനുസരിച്ച് ജീവിക്കേണ്ടിവരുന്നു.
- D. യാത്ര സാമ്പത്തികനഷ്ടം ഉണ്ടാക്കുന്നു.

- ഉത്തരം: B. യാത്രയിൽനിന്ന് അറിവും അനുഭവവും നേടുന്നു.
സാമൂഹിക ജീവിതമാണ് മനുഷ്യന് ആഴമുള്ള അനുഭവങ്ങളും തിരിച്ചറിവുകളും നൽകുന്നത്. യാത്രകളിലൂടെ ലഭിക്കുന്ന അനുഭവങ്ങളാണ് അറിവും തിരിച്ചറിവുമായിത്തീരുന്നത് എന്ന് ഈ ഭാഗം വ്യക്തമാക്കുന്നു

2. "ബംഗാളിലെ ഗ്രാമങ്ങളിൽ കേരളത്തിന്റെ പ്രകൃതിഭംഗി പ്രതിഫലിച്ചു കാണുന്നു". (ശാന്തിനികേതനം) അടിവരയിട്ട പദത്തിന്റെ ശരിയായ വിഗ്രഹാർത്ഥം ഏത്?

- A. പ്രകൃതിയും ഭംഗിയും
- B. പ്രകൃതി പോലുള്ള ഭംഗി
- C. പ്രകൃതിയാകുന്ന ഭംഗി
- D. പ്രകൃതിയുടെ ഭംഗി

- ഉത്തരം: D. പ്രകൃതിയുടെ ഭംഗി

ചോദ്യം: 3. "വീണുപോകുന്നിടത്ത് സ്മാരകമായി ഉയർന്നുവന്നേക്കും." (സ്മാരകം) വരികളിലെ സ്മാരകമായി എന്ന പ്രയോഗത്തിന്റെ ആശയത്തിന് യോജിച്ച വാക്യമേത്?

- A. പുതിയ പിറവിയെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രതീക്ഷ
- B. ജീവിതം പരാജയമായിത്തീരുമെന്ന പേടി
- C. യാത്രയുടെ ഓർമ്മകൾ ഇല്ലാതാകുമെന്ന ചിന്ത
- D. പക്ഷിയായിത്തീരാൻ കഴിയാത്തതിന്റെ സങ്കടം

ഉത്തരം: A. പുതിയ പിറവിയെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രതീക്ഷ.

വിശദീകരണം: വീരാൻകുട്ടിയുടെ 'സ്മാരകം' എന്ന കവിത

അപ്പൂപ്പൻതാടിയുടെ യാത്രയെക്കുറിച്ചുള്ളതാണ്. അപ്പൂപ്പൻതാടി ഒരിടത്ത് വീഴുമ്പോൾ അത് ഇല്ലാതാകുന്നില്ല, മറിച്ച് അവിടെ അത് ഒരു മരമായി പുതിയ രൂപത്തിൽ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുന്നു. ആ മരം മറ്റേതെങ്കിലും അപ്പൂപ്പൻതാടികളെ പറത്തിവിടുന്ന ഒന്നായി മാറുന്നതിലൂടെ പഴയ അപ്പൂപ്പൻതാടി അവിടെ ഒരു സ്മാരകമായി മാറുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. വീണുപോകുന്നിടത്തുനിന്നും ഒരു മരം വളർന്നുവരുന്നത് പുതിയൊരു പിറവിയെയും അതിലൂടെ കാലത്തെ അതിജീവിക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷയെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

ചോദ്യം: 4. കാര്യകാരണബന്ധം വിശകലനം ചെയ്ത് ശരിയുത്തരം കണ്ടെത്തുക. കാര്യം : ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണത്തിന്റെ കേന്ദ്രമാണ് ശ്രീനികേതനം കാരണം: ചിത്രപ്രദർശനമാണ് അവിടെ പ്രധാനമായും നടക്കുന്നത്.

- A. കാര്യവും കാരണവും തെറ്റ്
- B. കാര്യവും കാരണവും ശരി
- C. കാര്യം ശരി, കാരണം തെറ്റ്
- D. കാര്യം തെറ്റ്, കാരണം ശരി

ഉത്തരം: C. കാര്യം ശരി, കാരണം തെറ്റ്

വിശദീകരണം:

- കാര്യം ശരിയാണ്: സ്രോതസ്സുകൾ പ്രകാരം, രവീന്ദ്രനാഥ ടാഗോർ സ്ഥാപിച്ച ശാന്തിനികേതനിലെ ഗ്രാമപഠന കേന്ദ്രമാണ് ശ്രീനികേതനം. സാമൂഹിക ചുറ്റുപാടുകളെ അറിയാനും പഠിക്കാനും സാമൂഹിക പ്രവർത്തനങ്ങൾ ചെയ്യാനും പരിശീലിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഗ്രാമീണ പുനരുദ്ധാരണ കേന്ദ്രമായാണ് ഇത് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്.
- കാരണം തെറ്റാണ്: ചിത്രപ്രദർശനവും ചിത്ര-ശില്പകലകളുടെ പഠനവും നടക്കുന്നത് ശാന്തിനികേതനിലെ 'കലാഭവനം' എന്ന വിഭാഗത്തിലാണ്. ശ്രീനികേതനത്തിൽ പ്രധാനമായും നടക്കുന്നത് ഗ്രാമീണ വികസനപ്രവർത്തനങ്ങളും സാമൂഹികപഠനവുമാണ്, ചിത്രപ്രദർശനമല്ല.

ചോദ്യം 5. "ദേശാന്തരം വിധിച്ചിട്ടില്ല ആകാശവും സ്വന്തമല്ല എന്നിട്ടും അതു പറക്കുന്നു" (സ്ഥാരകം)

അപ്പുപ്പൻതാടിയുടെ പറക്കലിന്റെ എന്തെല്ലാം സവിശേഷതകളാണ് ഈ വരികളിൽ പ്രകടമാകുന്നത്?

വീരാൻകുട്ടിയുടെ 'സ്ഥാരകം' എന്ന കവിതയിലെ ഈ വരികൾ അപ്പുപ്പൻതാടിയുടെ യാത്രയെയും അതിന്റെ സവിശേഷതകളെയും അതീവ ലളിതമായും എന്നാൽ അർത്ഥവത്തായും ആവിഷ്കരിക്കുന്നു.

- പരിമിതികളെ അതിജീവിക്കുന്ന നിശ്ചയദാർഢ്യം: അപ്പൂപ്പൻതാടിക്ക് പക്ഷികളെപ്പോലെ ചിറകുകളില്ല, സഞ്ചരിക്കാൻ ദേശാന്തരങ്ങൾ വിധിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല, സ്വന്തമായി ആകാശവുമില്ല. എന്നിട്ടും അത് പറക്കുന്നു എ
- വിനീതവും ധീരവുമായ ശ്രമം: പറക്കുന്ന മറ്റു ജീവികൾക്ക് ലഭ്യമായ വിപുലമായ സാധ്യതകളൊന്നുമില്ലാത്തതിനാൽ ഇതിനെ 'വിനീതമായ ശ്രമം' എന്ന് കവി വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ തന്റെ സ്വാഭാവികമായ കരുത്ത് തിരിച്ചറിഞ്ഞ് സ്വന്തം വഴി കണ്ടെത്തുന്നതിലൂടെ ഈ പറക്കൽ 'ധീരമായ ഒന്നായി' മാറുന്നു.
- അറിവില്ലായ്മയുടെ ഭാരക്കുറവ്: അപ്പൂപ്പൻതാടി പറക്കുന്നത് "അറിവില്ലായ്മയുടെ ഭാരക്കുറവിലാണ്". മറ്റുള്ളവരുടെ പ്രതീക്ഷകളോ വലിയ ലക്ഷ്യങ്ങളോ സിദ്ധാന്തങ്ങളോ ഭാരമായി തലയിലേറ്റാതെ, ലളിതമായി ജീവിക്കാനും സഞ്ചരിക്കാനും അതിന് കഴിയുന്നു.
- ലക്ഷ്യബോധമുള്ള യാത്ര: ചിറകുകളില്ലെങ്കിലും തന്റെ ഉള്ളിലെ വിത്തിനെ (ഭാവി തലമുറയെ) ഒരു കുഞ്ഞിനെയെന്നപോലെ മടിയിൽ വെച്ചാണ് അത് പറക്കുന്നത്. താൻ ഇല്ലാതാകുന്നിടത്ത് താനായിത്തന്നെ മാറേണ്ട വിത്തിനെ അത് സുരക്ഷിതമായി വഹിക്കുന്നു.
- അദ്യശ്യമായ സ്മാരകം തീർക്കൽ: അപ്പൂപ്പൻതാടിയുടെ യാത്ര അവസാനിക്കുന്നില്ല. അത് വീഴുന്നിടത്ത് ആരുമറിയാതെ ഒരു മരമായി ഉയർത്തെഴുന്നേൽക്കുന്നു. ഈ മരം പുതിയ അപ്പൂപ്പൻതാടികളെ പറത്തിവിടുന്നതിലൂടെ പഴയ അപ്പൂപ്പൻതാടി അവിടെ ഒരു അദ്യശ്യ സ്മാരകമായി മാറുന്നു.

ചോദ്യം 6. അർത്ഥവ്യത്യാസം വരാതെ ലഘുവാക്യങ്ങളാക്കുക.

എത്രയോ മണിക്കൂറുകൾക്കുമുമ്പ് വിമാനത്തിൽനിന്നും കിട്ടിയ ഇത്തിരി പച്ചവെള്ളം മാത്രമായിരുന്നു എന്റെ അന്നത്തെ അതുവരെയുള്ള ആഹാരം.

ഉത്തരം:

1. വിമാനത്തിൽനിന്നും ഇത്തിരി പച്ചവെള്ളം ലഭിച്ചു.
2. അത് എത്രയോ മണിക്കൂറുകൾക്കുമുമ്പായിരുന്നു.
3. എന്റെ അന്നത്തെ അതുവരെയുള്ള ആഹാരം അതുമാത്രമായിരുന്നു.

ചോദ്യം 7(A) : “യാത്രികൻ അനന്തമായ മണൽപ്പരപ്പിൽ ഉന്മാദിയെപ്പോലെ നടക്കുന്നതിനിടയിലായിരിക്കും പെട്ടെന്ന് ഇരുട്ടിന്റെ പരശ്ശതം കമ്പളങ്ങൾ പുതപ്പിച്ച് സൂര്യൻ പിൻവാങ്ങുക. അങ്ങനെ സംഭവിച്ചാൽ കൊടുങ്കാട്ടിൽ നട്ടപ്പാതിരയ്ക്ക് കുടുങ്ങിയതുപോലെയാകുമത്.” (മരുഭൂമിയുടെ ആത്മകഥ).

മരുഭൂമിയിലുണ്ടാകുന്ന മാറ്റങ്ങൾ യാത്രികനെ സ്വാധീനിക്കുന്നതെങ്ങനെ? നിങ്ങളുടെ നിരീക്ഷണങ്ങൾ കുറിക്കുക.

വി. മുസഫർ അഹമ്മദിന്റെ 'മരുഭൂമിയുടെ ആത്മകഥ' എന്ന യാത്രാവിവരണത്തിൽ മരുഭൂമിയിലെ പ്രതികൂലമായ പ്രകൃതിയും പെട്ടെന്നുണ്ടാകുന്ന കാലാവസ്ഥാ വ്യതിയാനങ്ങളും യാത്രികനെ ശാരീരികമായും മാനസികമായും ആഴത്തിൽ സ്വാധീനിക്കുന്നു.

- **നിസ്സഹായാവസ്ഥയും ഭീതിയും:** അനന്തമായ മണൽപ്പരപ്പിലൂടെയുള്ള യാത്രയിൽ സൂര്യൻ പെട്ടെന്ന് പിൻവാങ്ങുകയും ഇരുട്ടിന്റെ പരശ്ശതം കമ്പളങ്ങൾ പുതയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് യാത്രികനെ അഭയേന്യനാക്കുന്നു. പകൽവെളിച്ചത്തിൽ നിന്നും പെട്ടെന്നുണ്ടാകുന്ന ഈ മാറ്റം ഒരു കൊടുങ്കാട്ടിൽ നട്ടപ്പാതിരയ്ക്ക് കുടുങ്ങിയതുപോലെയുള്ള ഭീതിദമായ ഒരനുഭവമാണ് യാത്രികന് നൽകുന്നത്.

- **ഉന്മാദിയായ യാത്രികൻ:** മരുഭൂമിയുടെ അതിരുകളില്ലാത്ത വിസ്തൃതി യാത്രികനെ ഒരു ഉന്മാദിയെപ്പോലെ നടത്തുന്നു. പ്രകൃതിയുടെ ഈ ബൃഹദ് രൂപത്തിന് മുന്നിൽ താൻ എത്ര നിസ്സാരനാണെന്ന തിരിച്ചറിവ് ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങൾ യാത്രികനിൽ ഉണ്ടാക്കുന്നു.
- **കാഴ്ചകളുടെ രൂപമാറ്റം:** അസ്തമയ രശ്മികൾ മണൽക്കുന്നുകളിൽ അസംഖ്യം പതാകകൾ തീർക്കുന്നതും, ഒട്ടകക്കൂട്ടങ്ങളും ആട്ടിൻപറ്റങ്ങളും അവയെ തെളിക്കുന്നവരും വെറും നിഴലുകളായി മാറുന്നതും മരുഭൂമിയിലെ കാഴ്ചകളെ മാന്ത്രികവും എന്നാൽ അനിശ്ചിതത്വമുള്ളതുമാക്കി മാറ്റുന്നു.
- **അറിവും തിരിച്ചറിവും:** യാത്രകളിലൂടെ ലഭിക്കുന്ന ഇത്തരം കഠിനമായ അനുഭവങ്ങളാണ് യാത്രികന് ആഴത്തിലുള്ള അറിവും തിരിച്ചറിവും പകരുന്നത്. പ്രകൃതിയുടെ മാറ്റങ്ങളോട് പൊരുതിയും അവയെ അനുഭവിച്ചും മുന്നോട്ട് നീങ്ങുന്ന യാത്രികൻ ഓരോ നിമിഷവും പുതിയ ജീവിതപാഠങ്ങൾ പഠിക്കുന്നു.

അല്ലെങ്കിൽ

ചോദ്യം 7(B): “എന്നിട്ടും അത് പറക്കുന്നു. കുഞ്ഞിനെ എന്നപോലെ വിത്തിനെ മടിയിൽ വച്ച്” (സ്ഥാരകം).

‘കുഞ്ഞിനെ എന്നപോലെ വിത്തിനെ മടിയിൽ വച്ച്’ എന്ന പ്രയോഗത്തിന്റെ അർത്ഥസാധ്യതകൾ എന്തെല്ലാം?

വീരാൻകുട്ടിയുടെ ‘സ്ഥാരകം’ എന്ന കവിതയിലെ ഈ വരികൾ അപ്പൂപ്പൻതാടിയുടെ യാത്രയിലെ ജാഗ്രതയെയും അർപ്പണബോധത്തെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

- **മാതൃസഹജമായ കരുതൽ:** ഒരു അമ്മ തന്റെ കുഞ്ഞിനെ എത്രത്തോളം കരുതലോടെയും സുരക്ഷിതമായും മടിയിലിരുത്തി യാത്ര ചെയ്യുന്നുവോ, അത്രത്തോളം സ്നേഹത്തോടെയും ഉത്തരവാദിത്തത്തോടെയുമാണ് അപ്പൂപ്പൻതാടി തന്റെ ഉള്ളിലെ വിത്തിനെ വഹിക്കുന്നത്.
- **തലമുറകളുടെ തുടർച്ച:** താൻ ഇല്ലാതാകുന്നിടത്ത് പുതിയൊരു

മരമായി ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കേണ്ട ഭാവി തലമുറയെയാണ് (വിത്തിനെ) അത് മടിയിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നത്. തന്റെ വംശം നിലനിർത്തുക എന്ന വലിയ ദൗത്യമാണ് ഇതിലൂടെ നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുന്നത്.

- പരിമിതികളിലെ ലക്ഷ്യബോധം: സ്വന്തമായി ചിറകുകളോ ആകാശമോ ഇല്ലാതിരുന്നിട്ടും, വിത്തിനെ സുരക്ഷിതമായി ഒരിടത്ത് എത്തിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യബോധമാണ് അതിനെ പറക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്.
- അദൃശ്യമായ സ്മാരകം തീർക്കൽ: ഈ യാത്ര അവസാനിക്കുന്നിടത്ത് ആ വിത്ത് ഒരു മരമായി മാറുകയും, അത് പുതിയ അപ്പൂപ്പൻതാടികൾക്ക് ജന്മം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നതിലൂടെ അപ്പൂപ്പൻതാടിയുടെ യാത്ര അവിടെ ഒരു സ്മാരകമായി മാറുന്നു.

ലോകത്തിന്റെ വലിയ ഭാരങ്ങളില്ലാതെ തന്റെ വംശത്തിന്റെ തുടർച്ചയ്ക്കായി നടത്തുന്ന നിസ്വാർത്ഥവും ധീരവുമായ ഒരു യാത്രയുടെ പ്രതീകമാണിത്

ചോദ്യം: 8. “ഈ യാത്ര ഒരു തുടക്കം മാത്രമാണെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു. അറിവിന്റെയും അനുഭൂതിയുടെയും ഈ നീരൊഴുക്ക് ഉറവപൊട്ടിത്തുളുമ്പിയത് കെട്ടിനിറുത്താനുള്ളതല്ലെന്നും ഞാനറിയുന്നു.” (കാടുകളുടെ താളം തേടി) - ഹിമാലയയാത്രാനുഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ നിരീക്ഷണങ്ങൾ വിശകലനം ചെയ്ത് കുറിപ്പ് തയ്യാറാക്കുക.

യാത്രകൾ വെറുമൊരു സ്ഥലദർശനമല്ലെന്നും മറിച്ച് അത് അറിവിന്റെയും സ്വയം തിരിച്ചറിയലിന്റെയും വലിയൊരു പ്രക്രിയയാണെന്നും സുജാതാദേവി തന്റെ കുറിപ്പുകളിലൂടെ വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഹിമാലയത്തിലെ കാടുകളിലൂടെ രണ്ട് മാസത്തോളം അവർ നടത്തിയ യാത്ര വെറുമൊരു സഞ്ചാരമായിരുന്നില്ല, മറിച്ച് സമുദ്രത്തേക്കാൾ ആഴമുള്ള ജീവിതപാഠങ്ങൾ പകർന്ന ഒരു 'ഹിമാലയൻ യാത്ര' തന്നെയായിരുന്നു.

ഈ നിരീക്ഷണത്തിലെ പ്രധാന ആശയങ്ങൾ:

- അതിജീവനത്തിന്റെ പാഠങ്ങൾ: ഈ യാത്രയിലൂടെ പ്രകൃതിയെയും സമൂഹത്തെയും കുറിച്ചുള്ള പരക്കുൻ ജീവിതപാഠങ്ങൾ താൻ ആർജിച്ചുവെന്ന് എഴുത്തുകാരി സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. നഗരത്തിലെ സുരക്ഷിതമായ സാഹചര്യങ്ങളിൽ നിന്ന് മാറി, കാട്ടിലെ പ്രതികൂല സാഹചര്യങ്ങളോട് പൊരുതി ജീവിക്കുന്നവരുടെ ജീവിതം കണ്ടപ്പോൾ ലഭിച്ച തിരിച്ചറിവുകളെയാണ് അവർ 'നീരാഴുക്ക്' എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്.
- യാത്ര ഒരു തുടക്കം: ഓരോ യാത്രയും അവസാനിക്കുന്നിടത്തല്ല, മറിച്ച് പുതിയൊരു ചിന്താഗതിയുടെ തുടക്കമാണെന്ന് അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. യാത്രയിൽ ലഭിച്ച അറിവുകൾ തന്റെ വ്യക്തിപരമായ വളർച്ചയ്ക്ക് ഉപകരിക്കുക മാത്രമല്ല, ലോകത്തെ പുതിയൊരു കണ്ണിലൂടെ നോക്കിക്കാണാൻ അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.
- അറിവ് പങ്കുവെക്കപ്പെടാനുള്ളതാണ്: ഉറവ പൊട്ടിത്തുളുമ്പുന്ന വെള്ളം കെട്ടിനിർത്താൻ സാധിക്കാത്തതുപോലെ, യാത്രയിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച അനുഭവങ്ങളും അറിവുകളും തന്നിൽ മാത്രം ഒതുക്കി വെക്കേണ്ടവയല്ലെന്ന് എഴുത്തുകാരി തിരിച്ചറിയുന്നു. അത് വായനക്കാരിലേക്കും സമൂഹത്തിലേക്കും ഒരു നീരാഴുക്കുപോലെ പകരേണ്ടതാണ്. മറ്റുള്ളവരുടെ ജീവിതാനുഭവങ്ങൾ സ്വന്തം അനുഭവങ്ങളായി മാറുന്നിടത്താണ് ഒരു യാത്രികൻ പൂർണ്ണതയിലെത്തുന്നത്.
- തിരിച്ചറിവിന്റെ വെളിച്ചം: 'യാത്രയിൽ കൊണ്ട വെയിൽ തിരികെ എത്തുമ്പോൾ തണലാകുന്നു' എന്ന തിരിച്ചറിവ് സുജാതാദേവിയുടെ വരികളിൽ കാണാം. യാത്രയിൽ സഹിച്ച കഷ്ടപ്പാടുകളും ബുദ്ധിമുട്ടുകളും പിന്നീട് ജീവിതത്തിന് കരുത്ത് നൽകുന്ന അറിവിന്റെ വെളിച്ചമായി മാറുന്നു.

പ്രകൃതിയുമായുള്ള ആഴത്തിലുള്ള ബന്ധവും സഹജീവികളോടുള്ള സഹഭാവവും ഉണർത്തുന്നതായിരുന്നു അവരുടെ ഹിമാലയയാത്ര. ഓരോ യാത്രയും മനുഷ്യമനസ്സിലെ സങ്കുചിത ചിന്തകളെ ഇല്ലാതാക്കി അതിനെ ഒരു വലിയ ലോകത്തേക്ക് തുറന്നുവിടുമെന്ന വലിയ സത്യമാണ് ഈ വരികൾ അടിവരയിടുന്നത്.

ചോദ്യം: 9. തന്നിരിക്കുന്ന ഖണ്ഡിക വായിച്ചു താഴെ കൊടുത്തിട്ടുള്ള ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം എഴുതുക.

ആകാശത്തുനിന്ന് ഒരു പക്ഷി താണുപറന്നുവന്നു പുഴക്കരയിലെ ഒരു ചാഞ്ഞകൊമ്പിൽ വന്നിരുന്നു. ആകാശത്തേക്ക് നോക്കി ഇത്തിരി നേരം പ്രാർഥിച്ചു. പിന്നെ, പുഴയുടെ തീരെ ആഴമില്ലാത്ത കരയോട് ചേർന്നുനിൽക്കുന്ന വെള്ളത്തിൽനിന്നും ദാഹം തീർക്കാനാവശ്യമായ വെള്ളം കുടിച്ചു, സന്തോഷത്തിന്റെ പിറകുകളുമായി ദൂരേക്ക് പറന്നു. പിന്നെ ആർത്തിപിടിച്ച കണ്ണുകളോടെ ഒരാൾ പുഴയിലേക്കിറങ്ങി. വെള്ളത്തിൽ വിഷം കലക്കി മത്സ്യങ്ങളെയത്രയും കൊണ്ടുവന്ന വലയ്ക്കുള്ളിലാക്കി. മണലുറ്റിയെടുത്തു ലോറിയിലാക്കി. പുഴയുടെ നെടുവീർപ്പ് ദൂരെ പറന്നുപോയ പക്ഷിമാത്രം കേട്ടു. പുഴ കണ്ണടച്ചു മരിച്ചു കിടന്നു. മണൽത്തിട്ടയിലെ ഒരു മുൾച്ചെടിക്കരികെ അവൻ വീണ്ടും വന്നു. അവൻ വിയർത്തൊട്ടിയ ഷർട്ടിനുള്ളിലൂടെ ഊതികൊണ്ടു പറഞ്ഞു “ഹോ! എന്തൊരു ചൂട്. പറഞ്ഞുതീരുംമുമ്പ് സൂര്യന്റെ ചൂടുപൊള്ളുന്ന ഒരു ശാപരശ്മി വന്നു അവനെ തൊട്ടു. എല്ലാം കണ്ടുകൊണ്ട് ആകാശത്ത് ആ പഴയ പക്ഷി വീണ്ടും വട്ടമിട്ടു പിന്നെ ഒരു ചില്ലയിലിരുന്ന് മരിച്ച പുഴയ്ക്ക് വേണ്ടി പ്രാർഥിച്ചു.

1. പുഴയിലിറങ്ങിയ മനുഷ്യൻ ചെയ്തത് എന്തെല്ലാം?

പുഴയിലിറങ്ങിയ മനുഷ്യൻ തന്റെ ആർത്തി മൂലം പുഴയെ നശിപ്പിക്കുന്ന താഴെ പറയുന്ന പ്രവൃത്തികളാണ് ചെയ്തത്:

- പുഴവെള്ളത്തിൽ വിഷം കലക്കി അതിലുണ്ടായിരുന്ന മത്സ്യങ്ങളെ മുഴുവൻ വലയിലാക്കി പിടിച്ച് എടുത്തു.
- പുഴയിൽ നിന്ന് അനിയന്ത്രിതമായി മണലുറ്റിയെടുത്ത് ലോറിയിൽ കടത്തി. ഈ പ്രവൃത്തികൾ പുഴയുടെ നാശത്തിന് (മരണത്തിന്) കാരണമായിത്തീർന്നു. പ്രകൃതിയെ കേവലം ഒരു വരുമാന സ്രോതസ്സായി മാത്രം കാണുന്ന മനുഷ്യന്റെ ഉപഭോഗ സംസ്കാരമാണിത് വെളിവാക്കുന്നത്.

2. സൂര്യന്റെ ചൂടുപൊള്ളുന്ന ഒരു ശാപരശ്മി എന്ന പ്രയോഗം നൽകുന്ന അർത്ഥസൂചനകൾ എന്തെല്ലാം?

പ്രകൃതിക്കു നേരെയുള്ള മനുഷ്യന്റെ കടന്നുകയറ്റങ്ങൾ അവനുതന്നെ വിനാശകരമായി ഭവിക്കും എന്ന സൂചനയാണ് ഈ പ്രയോഗം നൽകുന്നത്. പുഴയും മരങ്ങളും നശിപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോൾ ആവാസവ്യവസ്ഥയുടെ താളം തെറ്റുകയും ആഗോളതാപനം പോലുള്ള ദുരന്തങ്ങൾ മനുഷ്യനെ വേട്ടയാടുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രകൃതിയുടെ സംരക്ഷണമില്ലാതെ മനുഷ്യന് നിലനിൽപ്പില്ലെന്നും, അവൻ ചെയ്യുന്ന ക്രൂരതകൾ പ്രകൃതിയുടെ ശാപമായി അവനിലേക്ക് തന്നെ തിരികെ എത്തുമെന്നും ഈ വരികൾ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു

3. കഥയ്ക്ക് അനുയോജ്യമായ ഒരു തലക്കെട്ട് നൽകി ഔചിത്യം വ്യക്തമാക്കുക.

'മരിച്ച പുഴയും മനുഷ്യന്റെ ആർത്തിയും'

ഔചിത്യം: ഈ ഖണ്ഡികയിലെ കേന്ദ്രവിഷയം മനുഷ്യന്റെ സ്വാർത്ഥതയും ആർത്തിയും മൂലം പ്രകൃതിക്കുണ്ടാകുന്ന നാശമാണ്. അതിനാൽ ഈ തലക്കെട്ട് അങ്ങേയറ്റം അനുയോജ്യമാണ്.

- വിപരീത മനോഭാവങ്ങൾ: പക്ഷി പുഴയെ ഒരു ജീവനായും ദൈവമായും കണ്ട് ആദരവോടെ സമീപിക്കുമ്പോൾ (വെള്ളം കുടിക്കുന്നതിന് മുമ്പുള്ള പ്രാർത്ഥന), മനുഷ്യൻ അതിനെ തന്റെ ലാഭത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള വസ്തുവായി മാത്രം കാണുന്നു.
- ഭൂമിയുടെ അവകാശികൾ: ഭൂമിയിലെ സകല ജീവജാലങ്ങൾക്കും പ്രകൃതിവിഭവങ്ങളിൽ തുല്യ അവകാശമുണ്ടെന്ന ബഷീറിയൻ ദർശനത്തിന് വിരുദ്ധമായാണ് മനുഷ്യൻ ഇവിടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. അവൻ തന്റെ ആർത്തി മൂലം മറ്റെല്ലാ ജീവനുകളെയും (മത്സ്യങ്ങളെയും പുഴയെയും) ഇല്ലാതാക്കുന്നു.
- പ്രത്യാഘാതം: പുഴ മരിക്കുന്നതോടെ പ്രകൃതിയുടെ കുളിർമ നഷ്ടപ്പെടുകയും ചുട്ടുപൊള്ളുന്ന വെയിൽ മനുഷ്യനെ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. "മണ്ണിൽ നിന്ന് പിടി വിടുവിച്ച് മേൽപോട്ട് ഉയരുന്ന കരിഞ്ഞ മരം" പോലെ നിസ്സഹായമായ അവസ്ഥയിലേക്ക് പ്രകൃതിയും മനുഷ്യനും നീങ്ങുന്നതിന്റെ ഭീകരത ഈ കഥ വ്യക്തമാക്കുന്നു.
- സന്ദേശം: പ്രകൃതിയുടെ താളം തെറ്റിക്കുന്നത് മനുഷ്യവംശത്തിന്റെ തന്നെ നാശത്തിന് വഴിവെക്കുമെന്ന വലിയ സത്യം ഈ

തലക്കെട്ടിലൂടെയും കഥയിലൂടെയും വായനക്കാരിലേക്ക്
എത്തുന്നു.

**ചോദ്യം: 10(A) ബംഗാളിലെ ഗ്രാമങ്ങളിൽ കേരളത്തിന്റെ പ്രകൃതിഭംഗി
പ്രതിഫലിച്ചുകാണുന്നു.**

(ശാന്തിനികേതനം)

നെൽപ്പാടങ്ങളുടെ നാട്ടിൽനിന്നു വരുന്ന കേരളീയരായ നമ്മൾപോലും,
ബാലിയിലെ നെൽപ്പാടങ്ങളുടെ സംവിധാനസമ്പ്രദായവും
ലാവണ്യവിശേഷവും കാണുമ്പോൾ മതിമറന്നുപോകും.

(ബാലിദ്വീപ്)

നൽകിയ സൂചനകളും പാഠഭാഗവും വിലയിരുത്തി, എസ്. കെ.
പൊറ്റക്കാട്ടിന്റെ കൃതികളിൽ കേരളത്തിന്റെ സവിശേഷതകൾ
പ്രതിഫലിക്കുന്നതെങ്ങനെ എന്ന് വിശദമാക്കുക.

മലയാളത്തിലെ പ്രശസ്ത സഞ്ചാരസാഹിത്യകാരനായ എസ്. കെ.
പൊറ്റക്കാട്ടിന്റെ കൃതികളിൽ കേരളത്തിന്റെ സവിശേഷതകൾ അതീവ
ഹൃദ്യമായി പ്രതിഫലിക്കുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ യാത്രാവിവരണങ്ങളിലെ
പ്രധാന സവിശേഷതകൾ:

- കേരളവുമായുള്ള താരതമ്യം: ലോകം മുഴുവൻ സഞ്ചരിക്കുമ്പോഴും
താൻ കാണുന്ന കാഴ്ചകളെ സ്വന്തം നാടായ കേരളവുമായി
താരതമ്യം ചെയ്യുക എന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ എഴുത്തിന്റെ ഒരു
പ്രധാന ശൈലിയാണ്. ഉദാഹരണത്തിന്, 'ശാന്തിനികേതനം' എന്ന
കൃതിയിൽ ബംഗാളിലെ ഗ്രാമങ്ങളിൽ കേരളത്തിന്റെ പ്രകൃതിഭംഗി
അദ്ദേഹം ദർശിക്കുന്നു.
- കാർഷിക സംസ്കാരത്തിന്റെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തൽ: 'ബാലിദ്വീപ്' എന്ന
കൃതിയിൽ ബാലിയിലെ നെൽപ്പാടങ്ങളെക്കുറിച്ച്
പരാമർശിക്കുമ്പോൾ, നെൽപ്പാടങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ (കേരളം) നിന്ന്
വരുന്ന താൻ പോലും അവിടുത്തെ ലാവണ്യത്തിൽ
മതിമറന്നുപോകുന്നു എന്ന് അദ്ദേഹം നിരീക്ഷിക്കുന്നു. ഇത്

കേരളത്തിന്റെ കാർഷിക പാരമ്പര്യത്തോടുള്ള അഭേദഹിതത്തിന്റെ ആഴത്തിലുള്ള ആത്മബന്ധത്തെ വെളിവാക്കുന്നു.

'ശാന്തിനികേതനം' എന്ന യാത്രാവിവരണത്തിൽ ബംഗാളിലെ ഗ്രാമദൃശ്യങ്ങളെ കേരളത്തിലെ പ്രകൃതിഭംഗിയോട് താരതമ്യം ചെയ്യുന്ന നിരവധി സന്ദർഭങ്ങളുണ്ട്.

- തെങ്ങുകളും താലവൃക്ഷങ്ങളും: കേരളത്തിലെ പറമ്പുകളിലെന്നപോലെ തെങ്ങുകളും കരിമ്പനകളും (താലവൃക്ഷങ്ങൾ) തലയുയർത്തി നിൽക്കുന്ന പറമ്പുകൾ ബംഗാളി ഗ്രാമങ്ങളിലും അഭേദം ദർശിക്കുന്നു.
- വാഴത്തോട്ടങ്ങളും പച്ചക്കറികളും: കേരളീയ ഗ്രാമങ്ങളിലെ പച്ചപ്പിന് സമാനമായ രീതിയിൽ സമൃദ്ധമായി വളർന്നുനിൽക്കുന്ന വാഴത്തോട്ടങ്ങളും പച്ചക്കറി വളപ്പുകളും അവിടുത്തെ പ്രകൃതിക്ക് കേരളീയ തനിമ നൽകുന്നു.
- മുളങ്കുട്ടങ്ങൾ: അതിർത്തി മതിലുകൾക്ക് അരികിലായി തെറിച്ചുനിൽക്കുന്ന മുളങ്കുട്ടങ്ങൾ കേരളത്തിലെ ഗ്രാമീണ പാതകളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്ന കാഴ്ചയാണ്.
- ജലാശയങ്ങളിലെ ആമ്പൽക്കുട്ടങ്ങൾ: കേരളത്തിലെ കുളങ്ങളിലെന്നപോലെ ആമ്പൽക്കുട്ടങ്ങൾ നിറഞ്ഞ ജലാശയങ്ങൾ ബംഗാളിലെ ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിലും പ്രതിഫലിച്ചുകാണുന്നു.
- ആൽത്തറകളും കുടിലുകളും: ഗ്രാമങ്ങളിൽ കാണുന്ന ആൽത്തറകളും കർഷകരുടെ പൂല്ല്യമേഞ്ഞ ലളിതമായ കുടിലുകളും കേരളത്തിലെ പഴയകാല ഗ്രാമചിത്രങ്ങൾക്ക് സമാനമാണെന്ന് അഭേദം നിരീക്ഷിക്കുന്നു.

നഗരത്തിലെ തിരക്കുകളിൽ നിന്ന് മാറി ശാന്തിനികേതനത്തിലേക്കുള്ള യാത്രയിൽ അഭേദം കണ്ട ഈ കാഴ്ചകളെല്ലാം ഒരു 'പുണ്യാശ്രമം' എന്നതിലുപരി കേരളത്തിന്റെ പ്രകൃതിഭംഗി തുടിക്കുന്ന ഒരിടമായാണ് അഭേദഹിതന് അനുഭവപ്പെട്ടത്. ലോകത്തിന്റെ ഏത് കോണിലായാലും തന്റെ ഉള്ളിലെ കേരളീയതയെ അവിടുത്തെ ദൃശ്യങ്ങളുമായി കോർത്തിണക്കി അതിമനോഹരമായ വാങ്മയ ചിത്രങ്ങൾ ഒരുക്കുക എന്നത് പൊറ്റക്കാട്ടിന്റെ സവിശേഷമായ ആഖ്യാനശൈലിയാണ്.

അല്ലെങ്കിൽ

(B) • "അറിവില്ലായ്മയുടെ ഭാരക്കുറവിൽ അത് പറക്കുന്നു."

(സ്മാരകം)

"അറിവില്ലായ്മയുടെ ഭാരക്കുറവ്" എന്ന പ്രയോഗത്തിന്റെ
സവിശേഷതകൾ വിശകലനം ചെയ്യുക.

വീരാൻകുട്ടിയുടെ 'സ്മാരകം' എന്ന കവിതയിലെ "അറിവില്ലായ്മയുടെ
ഭാരക്കുറവ്" എന്ന പ്രയോഗം അപ്പൂപ്പൻതാടിയുടെ യാത്രയെയും അതിന്റെ
ജീവിതദർശനത്തെയും അതിവ ഹൃദ്യമായി അടയാളപ്പെടുത്തുന്ന ഒന്നാണ്.
ഈ പ്രയോഗത്തിന്റെ പ്രധാന സവിശേഷതകൾ താഴെ പറയുന്നവയാണ്:

- ബാഹ്യമായ ഭാരങ്ങളുടെ അഭാവം: നാം ജീവിക്കുന്ന ലോകത്ത്
നമ്മെക്കുറിച്ച് മറ്റുള്ളവർക്ക് വലിയ പ്രതീക്ഷകളും
സ്വപ്നങ്ങളുമുണ്ടാകാം. ഈ പ്രതീക്ഷകൾ പലപ്പോഴും നമ്മുടെ
ജീവിതത്തിൽ വലിയൊരു ഭാരമായി മാറാറുണ്ട്. എന്നാൽ
അപ്പൂപ്പൻതാടിയെ ഇത്തരം ബാഹ്യമായ പ്രതീക്ഷകളോ
സിദ്ധാന്തങ്ങളോ ഭാരമായി അലട്ടുന്നില്ല. വലിയ അറിവുകളോ
തത്ത്വചിന്തകളോ തലയിലേറ്റാതെ അതിന് ലളിതമായി സഞ്ചരിക്കാൻ
കഴിയുന്നു എന്നതാണ് ഈ ഭാരക്കുറവ് കൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത്.
- ആശങ്കകളില്ലാത്ത യാത്ര: ഭാവിയെക്കുറിച്ചുള്ള വലിയ സ്വപ്നങ്ങളോ
ആകുലതകളോ അപ്പൂപ്പൻതാടിയുടെ യാത്രയെ ബാധിക്കുന്നില്ല.
ഒരു സെൻ കവിതയിലെ ജീവിതം പോലെ ഭാരരഹിതമായ ഒരു
പ്രയാണമാണിത്. അറിവില്ലായ്മ എന്നത് ഇവിടെ ഒരു പോരായ്മയല്ല,
മറിച്ച് സ്വതന്ത്രമായി പറക്കാനുള്ള കരുത്തായി മാറുകയാണ്
ചെയ്യുന്നത്.
- സൂക്ഷ്മമായ തത്ത്വചിന്ത: "എനിക്ക് ഒന്നും അറിയില്ല എന്ന
തിരിച്ചറിവാണ് ഏറ്റവും വലിയ അറിവ്" എന്ന സോക്രട്ടീസിന്റെ
വചനവുമായി ഈ പ്രയോഗത്തെ താരതമ്യം ചെയ്യാം. വലിയ
ലക്ഷ്യങ്ങളുടെയോ ജ്ഞാനത്തിന്റെയോ ഭാരമില്ലാതെ തന്റെ
സഹജമായ വഴിയിലൂടെ വിനീതമായും എന്നാൽ ധീരമായും
സഞ്ചരിക്കാൻ അപ്പൂപ്പൻതാടിക്ക് സാധിക്കുന്നു.
- സ്വാഭാവികമായ കരുത്ത്: അപ്പൂപ്പൻതാടിക്ക് ചിറകുകളില്ല,

സ്വന്തമായി ആകാശമില്ല, ദേശാന്തരങ്ങൾ വിധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുമില്ല. എങ്കിലും തന്റെ പരിമിതികളെ നിശ്ചയദാർഢ്യം കൊണ്ട് മറികടന്ന് അത് പറക്കുന്നു. ഈ പറക്കലിന് സഹായകരമാകുന്നത് ലോകത്തിന്റെ ഭാരമില്ലാത്ത അതിന്റെ ഈ 'അറിവില്ലായ്മ' തന്നെയാണ്.

അനാവശ്യമായ അറിവുകളും ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളും മനുഷ്യജീവിതത്തെ സങ്കീർണ്ണവും ഭാരമുള്ളതുമാക്കുമ്പോൾ, ലാളിത്യവും സ്വാഭാവികതയുമാണ് ജീവിതത്തെ ഭാരരഹിതവും മനോഹരവുമാക്കുന്നത് എന്ന വലിയ പാഠമാണ് ഈ പ്രയോഗം നൽകുന്നത്.

ചോദ്യം: 11. അപ്പൂപ്പൻ താടിയുടെ പറക്കലിനെ 'ധീരമെങ്കിലും എളിയ അതിന്റെ ശ്രമം' എന്നാണ് കവി വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്.

അപ്പൂപ്പൻതാടിയുടെ ഈ പരിശ്രമം നമുക്ക് നൽകുന്ന ജീവിതപാഠമെന്താണ്? വിശദമാക്കുക.

വീരാൻകുട്ടിയുടെ 'സ്മാരകം' എന്ന കവിതയിൽ അപ്പൂപ്പൻതാടിയുടെ യാത്രയെ "ധീരമെങ്കിലും എളിയ അതിന്റെ ശ്രമം" എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത് അത് നൽകുന്ന വലിയൊരു ജീവിതദർശനം മുൻനിർത്തിയാണ്. അപ്പൂപ്പൻതാടിയുടെ ഈ പരിശ്രമം നമുക്ക് നൽകുന്ന പ്രധാന ജീവിതപാഠങ്ങൾ:

- പരിമിതികളെ അതിജീവിക്കുന്ന നിശ്ചയദാർഢ്യം: അപ്പൂപ്പൻതാടിക്ക് പക്ഷികളെപ്പോലെ വലിയ ചിറകുകളോ സ്വന്തമായി ആകാശമോ സഞ്ചരിക്കാൻ വിധിക്കപ്പെട്ട ദേശാന്തരങ്ങളോ ഇല്ല. എങ്കിലും തന്റെ പരിമിതികളിൽ തളരാതെ, നിശ്ചയദാർഢ്യത്തോടെ അത് പറക്കുന്നു എന്നത് പ്രതികൂല സാഹചര്യങ്ങളെ മറികടക്കാൻ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.
- തനതായ വഴി കണ്ടെത്തൽ: മറ്റുള്ളവരുടെ വഴികളെയോ വലിയ ലക്ഷ്യങ്ങളെയോ അനുകരിക്കാതെ, തന്റെ സഹജമായ കരുത്ത് തിരിച്ചറിഞ്ഞ് സ്വന്തം വഴി കണ്ടെത്തുകയും അതിലൂടെ മുന്നേറുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് കാലത്തെ അതിജീവിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് ഈ പരിശ്രമം കാട്ടിത്തരുന്നു.

- ലാളിത്യവും ഭാരമില്ലാത്ത ജീവിതവും: അപ്പൂപ്പൻതാടി പറക്കുന്നത് "അറിവില്ലായ്മയുടെ ഭാരക്കുറവിലാണ്". ലോകം അടിച്ചേൽപ്പിക്കുന്ന വലിയ പ്രതീക്ഷകളോ സിദ്ധാന്തങ്ങളോ ആകുലതകളോ ഭാരമായി തലയിലേറ്റാതെ ലളിതമായി ജീവിക്കുമ്പോഴാണ് ജീവിതയാത്ര കൂടുതൽ സുന്ദരവും സ്വതന്ത്രവുമാകുന്നത് എന്ന പാഠം ഇതിലുണ്ട്.
- ഭാവി തലമുറയോടുള്ള ഉത്തരവാദിത്തം: ഒരു അമ്മ കുഞ്ഞിനെയെന്നപോലെ തന്റെ ഉള്ളിലെ വിത്തിനെ (ഭാവി തലമുറയെ) മടിയിൽ വെച്ചാണ് അത് പറക്കുന്നത്. താൻ ഇല്ലാതാകുന്നിടത്ത് പുതിയൊരു മരം വളർന്നുവരാൻ കാരണമാകുന്നതിലൂടെ തന്റെ ദൗത്യം അത് സഫലമാക്കുന്നു.
- അദ്യശ്യമായ സ്മാരകങ്ങൾ തീർക്കൽ: അപ്പൂപ്പൻതാടി വീഴുന്നിടത്ത് ആരുമറിയാതെ ഒരു മരം ഉയർത്തപ്പെടുന്നതാണത്. ആ മരം പുതിയ അപ്പൂപ്പൻതാടികളെ പറത്തിവിടുമ്പോൾ പഴയ അപ്പൂപ്പൻതാടിയുടെ ആ വിനീതമായ ശ്രമം ഒരു വലിയ സ്മാരകമായി മാറുന്നു. പ്രശസ്തിക്കോ അംഗീകാരങ്ങൾക്കോ വേണ്ടി കാത്തുനിൽക്കാതെ ചെയ്യുന്ന നിശബ്ദമായ പ്രവർത്തനങ്ങളാണ് ലോകത്തിന് തണലാകുന്നത് എന്ന് ഇത് നമ്മെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നു.

സ്വന്തം പരിമിതികളെ നിശ്ചയദാർഢ്യം കൊണ്ട് മറികടക്കാനും, ലളിതമായ ജീവിതത്തിലൂടെ ലോകത്തിന് ഉപകാരപ്രദമായ വലിയ സ്മാരകങ്ങൾ (മരങ്ങൾ) തീർക്കാനും അപ്പൂപ്പൻതാടിയുടെ പരിശ്രമം നമ്മെ പ്രചോദിപ്പിക്കുന്നു.

മനസ്സിൽ തങ്ങിനിൽക്കുന്ന ഓർമ്മകളാണ്.

**നിങ്ങൾ നടത്തിയ യാത്രയിലെ മറക്കാനാവാത്ത അനുഭവങ്ങൾ
പങ്കുവെച്ചുകൊണ്ട് സുഹൃത്തിന് കത്തെഴുതുക.**

ഇത് ഒരു സ്വതന്ത്രരചനക്കുള്ള ചോദ്യമാണ്. കുട്ടികൾ എഴുതിയ കത്തിനെ
ഇങ്ങനെ വിലയിരുത്താം

സുഹൃത്തിന് എഴുതുന്ന ഒരു കത്തിന്റെ (അനുഭവോദ്യോഗിക കത്ത്) പ്രധാന
ഘടനയും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങളും താഴെ പറയുന്നവയാണ്:

1. സ്ഥലവും തീയതിയും: കത്തിന്റെ മുകളിൽ വലതുവശത്തായി
കത്തെഴുതുന്ന സ്ഥലവും തീയതിയും രേഖപ്പെടുത്തണം.
2. സംബോധന: സുഹൃത്തിനോടുള്ള അടുപ്പം വെളിപ്പെടുത്തുന്ന
രീതിയിലായിരിക്കണം സംബോധന. ഉദാഹരണത്തിന്, "പ്രിയപ്പെട്ട
സുഹൃത്തിന്" അല്ലെങ്കിൽ സുഹൃത്തിന്റെ പേര് ചേർത്ത്
അഭിസംബോധന ചെയ്യാം.
3. ഉള്ളടക്കം/ആശയങ്ങൾ: കത്തിന്റെ പ്രധാന ഭാഗമാണിത്.
വിഷയവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ആശയങ്ങൾ വ്യക്തമായും സരളമായും
ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുത്തണം. ആശയങ്ങളുടെ ഭാവവും
വൈകാരികതയും വ്യക്തമാകുന്ന ഭാഷയാണ് സുഹൃത്തിന്
കത്തെഴുതുമ്പോൾ ഉപയോഗിക്കേണ്ടത്.
 - ആമുഖം: സുഖവിവരങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ട് കത്ത്
ആരംഭിക്കാം.
 - വിഷയം: കത്തെഴുതുന്ന ഉദ്ദേശ്യം അല്ലെങ്കിൽ
പങ്കുവെക്കാനുള്ള അനുഭവങ്ങൾ വിവരിക്കുക
(ഉദാഹരണത്തിന് യാത്രാനുഭവങ്ങൾ).
4. സമാപനം: കത്ത് അവസാനിപ്പിക്കുമ്പോൾ "എന്ന് സ്നേഹത്തോടെ"
അല്ലെങ്കിൽ "നിന്റെ സ്വന്തം" എന്ന് ചേർത്ത് വലതുവശത്ത്
ഒപ്പിടുകയോ പേര് എഴുതുകയോ ചെയ്യണം.
5. മേൽവിലാസം: താഴെ ഇടതുവശത്ത് കത്ത് ലഭിക്കേണ്ട
സുഹൃത്തിന്റെ വിലാസം രേഖപ്പെടുത്തണം.

കത്തിന്റെ ഘടനയിൽ ആശയങ്ങളുടെ വ്യക്തതയും വൈകാരികമായ
ഭാഷാപ്രയോഗവും കൃത്യമായ ക്രമീകരണവും ഉണ്ടായിരിക്കണം.

അല്ലെങ്കിൽ

(B) * "ഇതിനകത്തെവിടെയും ഒരു ലാളിത്യവും സ്വച്ഛതയും ശാന്തിയും തമ്മിൽ പുണർന്നുകിടക്കുന്നു."

***"ശാന്തിനികേതനത്തിന് അതിർത്തിനിർണ്ണയം ചെയ്യുന്ന ഭിത്തികൾ ഇല്ല."**

(ശാന്തിനികേതനം)

"വിദ്യാലയങ്ങൾ വെറുമൊരു അറിവ് വിതരണകേന്ദ്രമാകരുത്, പകരം അത് സ്നേഹത്തിന്റെയും സാഹോദര്യത്തിന്റെയും കേന്ദ്രമാകണം.

(ടാഗോർ)

മുകളിൽ നൽകിയ സൂചനകൾ വിശകലനം ചെയ്ത് 'വിദ്യാലയം എന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ' എന്ന വിഷയത്തിൽ ഉപന്യാസം തയ്യാറാക്കുക.

വിദ്യാലയം എന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ

മനുഷ്യനെ പരിഷ്കൃതനാക്കുന്നതിലും ഉന്നതമായ മാനവിക മൂല്യങ്ങൾ വളർത്തുന്നതിലും വിദ്യാലയങ്ങൾക്കുള്ള പങ്ക് വളരെ വലുതാണ്. വെറുമൊരു അറിവ് വിതരണകേന്ദ്രമോ പരീക്ഷ ജയിക്കാനുള്ള ഇടമോ ആയി വിദ്യാലയങ്ങൾ മാറുമ്പോഴാണ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ ലക്ഷ്യം വിസ്മരിക്കപ്പെടുന്നത്. രവീന്ദ്രനാഥ ടാഗോറിന്റെയും ശ്രീനാരായണഗുരുവിനെയും പോലുള്ള മഹാരഥന്മാരുടെ ദർശനങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു വിദ്യാലയമാണ് എന്റെ സ്വപ്നങ്ങളിലുള്ളത്.

പ്രകൃതിയുമായി അലിഞ്ഞുചേർന്ന വിദ്യാലയം: രവീന്ദ്രനാഥ ടാഗോർ വിഭാവനം ചെയ്ത ശാന്തിനികേതനം വിദ്യാലയ സങ്കല്പത്തിന്റെ ഏറ്റവും ഉദാത്തമായ മാതൃകയാണ്. "ഇതിനകത്തെവിടെയും ഒരു ലാളിത്യവും സ്വച്ഛതയും ശാന്തിയും തമ്മിൽ പുണർന്നുകിടക്കുന്നു" എന്ന നിരീക്ഷണം വിദ്യാലയ അന്തരീക്ഷം എങ്ങനെയായിരിക്കണം എന്ന് കാട്ടിത്തരുന്നു. വിദ്യാലയങ്ങൾ നാലു ചുവരുകൾക്കുള്ളിൽ തളയ്ക്കപ്പെട്ടതാകരുത്. ശാന്തിനികേതനത്തിന് അതിർത്തി നിർണ്ണയം ചെയ്യുന്ന ഭിത്തികൾ ഇല്ലെന്ന് അറിവിന്റെ വിശാലതയെയും പ്രകൃതിയുമായുള്ള ഗാഢബന്ധത്തെയുമാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. പ്രകൃതിയുടെ മടിത്തട്ടിൽ ഇരുന്നുള്ള പഠനം കുഞ്ഞുങ്ങളിൽ സർഗ്ഗാത്മകതയും അന്വേഷണതാല്പര്യവും വളർത്തുന്നു.

സ്നേഹത്തിന്റെയും സാഹോദര്യത്തിന്റെയും കേന്ദ്രം: "വിദ്യാലയങ്ങൾ വെറുമൊരു അറിവ് വിതരണകേന്ദ്രമാകരുത്, പകരം അത് സ്നേഹത്തിന്റെയും സാഹോദര്യത്തിന്റെയും കേന്ദ്രമാകണം" എന്ന ടാഗോറിന്റെ വാക്കുകൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ആത്മാവിനെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. അറിവ് എന്നത് കേവലം പുസ്തകങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള വിവരങ്ങളല്ല, മറിച്ച് സഹജീവികളോടുള്ള സ്നേഹവും പരിഗണനയുമാണ്. ശ്രീനാരായണഗുരു അരുവിപ്പുറത്ത് നൽകിയ സന്ദേശം പോലെ, ജാതിഭേദവും മതദ്വേഷവുമില്ലാതെ എല്ലാവരും സഹോദരന്മാരെപ്പോലെ കഴിയുന്ന ഒരിടമായി വിദ്യാലയങ്ങൾ മാറണം. വിദ്യാലയങ്ങളിൽ നിന്നുമാണ് കുഞ്ഞുങ്ങൾ വിശ്വമാനവികതയുടെയും സാഹോദര്യത്തിന്റെയും ആദ്യപാഠങ്ങൾ പഠിക്കേണ്ടത്.

മനുഷ്യത്വത്തിലേക്കുള്ള വളർച്ച : വിദ്യാഭ്യാസത്തിലൂടെ കുട്ടി ആർജ്ജിക്കേണ്ടത് വെറുമൊരു ജോലിയല്ല, മറിച്ച് ഉത്തമമായ സ്വഭാവഗുണങ്ങളാണ്. "ഈ ഭൂമിയാകുന്നു ഞാൻ" എന്ന തിരിച്ചറിവിലേക്ക് കുട്ടി വളരുമ്പോഴാണ് വിദ്യാഭ്യാസം പൂർണ്ണമാകുന്നത്. ലളിതമായ ജീവിതരീതികളും ഉയർന്ന ചിന്താഗതികളും വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കപ്പെടണം. കല, സംഗീതം, സാഹിത്യം എന്നിവയിലൂടെ മനുഷ്യന്റെ ആത്മീയവും മാനസികവുമായ വികാസത്തിന് ഊന്നൽ നൽകുന്ന രീതിയാണ് നമുക്ക് വേണ്ടത്.

ഉപസംഹാരം: എന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ വിദ്യാലയം എന്നത് ഭയരഹിതമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽ അറിവ് നേടാനും, പ്രകൃതിയെയും സഹജീവികളെയും സ്നേഹിക്കാനും പഠിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പുണ്യസ്ഥലമാണ്. ടാഗോർ തന്റെ പ്രാർത്ഥനയിൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, ഇടുങ്ങിയ ഭിത്തികൾ കൊണ്ട് ലോകത്തെ വേർതിരിക്കാത്ത, അറിവ് സ്വതന്ത്രമായ ഒരു ലോകത്തേക്ക് നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ നയിക്കാൻ വിദ്യാലയങ്ങൾക്ക് കഴിയണം. സ്നേഹത്തിലും സമത്വത്തിലും അധിഷ്ഠിതമായ ഒരു പുതിയ തലമുറയെ സൃഷ്ടിക്കുന്ന അക്ഷരമുറ്റങ്ങളാകണം നമ്മുടെ വിദ്യാലയങ്ങൾ.